

УЧИЛИЩЕ НА БЪДЕЩЕТО

22.02.2022 г.

Как оцелява Вапцаров днес?

В дните на проектната седмица с глобална тема „Оцеляване“ седмокласниците на Първо основно училище „Никола Вапцаров“ отбелязват 80 години от основаването на училището и 112 години от рождението на поета

Из Летописната книга на училището...

Първо основно училище „Никола Йонков Вапцаров“ се е помещавало в старата сграда, която е построена през 1942 г. със средствата на ГНС, на родители и обществени организации. То е било по проект на Младен Кръстев с технически ръководител – Цветко Йосифов.

Строежът е започнат през 1939 г. на площ 300 кв.м. През 1961 г. се прави разширение от 220 кв.м., то е проектирано от арх. Йоцов. Първият директор на училището е бил Александър Герасков [...]

Новата сграда на I основно училище „Н. Й. Вапцаров“ е започната на 26.11.1970 г.

Първата копка е направена от техническия ръководител – Нако и домакина Сандо, участвувала е и бригадата на Димитър Митров Симеонов.

Строежът е започнат с две бригади, а в последствие още с шест, комплексна, две бригади мазачи, мозайка, отопление, бояджии, общо са работили осем бригади. Строежът възлиза на обща стойност 523 000 лв. Училищната сграда бе завършена на 1.1.1973 г. С доброволния труд на учителите, учениците и техническия персонал то бе почистено и обзаведено за един месец. Всички чакаха да дойде по-скоро деня на откриването.

Тържественото откриване стана на 5.П.1973 г. Под звуците на духовата музика при

училището и с мощно пионерско „ура“ всички възпитаници на училището, заедно със своите ръководители се разделиха със старото, но скъпо училище.

Последни мигове, в очите на всички блестят сълзи!!!

В строй начело с музиката всички се отправиха към културния дом на читалището, където тържествено щеше да се проведе чествуването по случай откриване на новата сграда. Читалищният салон бе пълен с родители и гости, ученици и учители.

По покана на ГК на БКП присъстваха много гости: др. Ани Спанчева – зам. министър на Народната просвета, др. Анастас Първанов – първи секретар на ОК на БКП. [...]

Първо основно училище „Никола Вапцаров“ днес

Години наред Първо основно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – Берковица, е сред първите в област Монтана по успех на НВО след IV и VII кл. А през изминалата учебна година на НВО по БЕЛ след VII клас беше предхождано единствено от природо-математическата гимназия в Монтана от общо 49 училища в областта. Училището е едно от четирите основни училища в град Берковица. То съществува от 1942 година, но в момента се помещава в най-нова сграда от училищата в общината и е с прекрасен изглед както към Стара

планината, така и към града. В него учат 166 ученици и работят 27 педагогически и 7 педагогически специалисти.

Учениците са разпределени в девет паралелки и седем групи за целодневна организация на учебния ден. Училището работи в целодневна форма на организацията на учебния ден, в която са ангажирани всички ученици. Тя предлага смесен блок за редуване на задължителна подготовка, самоподготовка, занимания по интереси и дейности за организиран от

учениците I – IV клас.

Всички учители в училището са магистри или следващи магистратура с различни нива на допълнителни квалификации и придобито ПКС.

Училището е разгърнато в триетажна сграда с основна част и две крила, физкултурен салон.

Дворът на училището е 25 декара със затревено игрище за футбол, нови игрища за хандбал, волейбол и баскетбол, пътека за бягане, цветни лехи, много дървета и тревни площи за игра.

От 2018 г. разполага и с Център по природни науки и предприемачество, изграден с помощта на фондация „Америка за България“, Община Берковица и спомоществателствотелството на фирми и родители. Центърът е с уникално архитектурно решение от

конкурс „Училище на бъдещето“. Освен центъра, в който има лабораторен остров, терапиум, аквариум, клетка с папагали и кът за отход, в училището има кабинети по български език и литература, по биология и здравно образование, кабинети по информационни технологии, по музика, по безопасност на движението, ресурсен кабинет, кабинет на психолога, работилница по килимарство и бродерия, ателие по грънчарство, библиотека, четири стаи за отход в следобедните часове, нова и модерна кухня, в която учениците сами биха могли да приготвят своята закуска, чай или сладки. [...]

продължава на 4 стр.

Никола Йонков Вапцаров

Никола Вапцаров е роден на 7 декември 1909 г. в град Банско.

Баща му, Йонко Вапцаров, е авторитетна и влиятелна личност с твърд характер и патриотичен дух, свързана активно с македонското революционно движение.

Майката – Елена Везюва – [...]

Продължава на стр. 2

Любопитни факти: 52 училища в страната носят името на Никола Вапцаров, две от тях са в област Монтана.

Времето, в което живее и твори Вапцаров

Ванеса Димитрова и Александра Любомирова

Историческото време, в което твори Вапцаров е драматично, обществото е раздирано от социална несправедливост. Вапцаров живее и твори по време то на най-жестоките и унищожителни войни в човешката история – Първата и Втората световна война. В Първата световна война България претърпява огромни териториални загуби и преживява втората национална катастрофа.

България е сред победените и се стреми към реванш. Това е времето на великите диктатори в световната политика – Сталин, Мусолини и Хитлер, които налагат тоталитарно управление в СССР, Италия и Германия. Именно стремежът за надмощие на всеки един от тях подпалва и Втората световна война през 1939 г., която ще се окаже най-унищожителната война в човешката история.

Историята и творчеството на Вапцаров

България е принудена да се превърне в съюзник на нацистка Германия. Като целта на страната ни в този момент е националното обединение чрез възвръщане на откъснатите български територии. Така България е въвлечена във Втората световна война. Обществото в страната е силно разединено. Голяма част от българите не приемат водената политика и насочват вниманието си към идеите на комунизма.

Българската комунистическа партия приема идеите на руските комунисти. Целта им е да създадат безкласово общество, основаващо се на общата собственост и налагането на управление на работниците. Тези идеи за по-справедливо общество допадат на Вапцаров и той става член на опозиционната партия БКП. Започва да се занимава с пропаганда и за тази си дейност е арестуван, но продължава да подкрепя идеите на комунистите.

Връзката между човека и жестокото историческо време, в което живее, неговите социалните и политически трусове, чисто човешкото страдание, животът и мястото на човека в него са проблеми, които вълнуват Вапцаров и намират отклик в неговото творчество.

Никола Йонков Вапцаров (1909 – 1942)

Продължава от стр. 1

[...] е будна, чувствителна и вярваща жена, протестантка, завършила Американския колеж в Самоков и учителствала няколко години.

Малкият Никола посещава неделното евангелистко училище и расте в патриархално семейство със строг морал и здрави религиозни традиции. Така постепенно се оформя хуманистичният му мироглед, в който все повече доминират любовта към ближния, вярата в човека, надеждата за бъдещето. Детството му съхранява спомените за посещенията на Яворов, както и за пребиваването в дома им на немския кайзер Вилхелм, придружен от княз Фердинанд.

Бъдещият поет учи първоначално в Банско, а Гимназия завършва в Разлог. Буден и любознателен, Никола чете, рецитира, свири на китара и мандолина. Домът на Вапцарови често е посещаван от писатели, художници, учени, влиятелни обществени личности, измежду които се открояват имената на поетесата Елисавета Багряна, на художника Константин Щъркелов и на учения Константин Байкушев.

В периода 1926 – 1932 година Вапцаров учи във Варненското военно-морско училище. Непосредствено преди дипломирането си постъпва като стажант-механик на кораб в Бургас, с който е свързано плаването на юг – Цариград, Александрия, Портсайт, Хайфорд, Кипър. Оттук и изначални човешки копнеж по човешкото, екзотичното, примамливото.

Житейските изпитания започват след завършването на училището.

Вапцаров работи последователно като сътрудник на вестник „Зора“, като огняр, после като машинен техник във фабриката за хартия в Кочериново. Избран е за председател на професионалното дружество, зачитаващо правата на работниците. През 1936 г. след авария е уволнен от фабриката. От 1936 до 1938 г. Вапцаров работи за кратко като техник в мелницата на „Братя Богарчеви“, като огняр на локомотив в Български държавни железници и в Софийски общински екарисаж. През септември 1940 г. Вапцаров напуска екарисажа и след краткотрайна работа в една изпитателна станция я напуска, оставайки безработен.

През 1940 година излиза единствената книга на поета, поетическият сборник „Моторни песни“, останал почти незабелязан от литературната критика тогава.

В периода 1939 – 1942 година Вапцаров се включва в нелегалната антифашистка дейност, привлечен е за сътрудник на Цвятко Радойнов и активно участва в подривната дейност на комунистическата партия.

Вапцаров е арестуван на 4 март и след мъчения в ареста признава за нелегалната си дейност. При последвалия обиск в дома му са открити пистолет, шифровани записки, агитационни материали и други доказателства, уличаващи го в конспиративна дейност.

На 23 юли е осъден на смърт и още същата вечер бива разстрелян, заедно с други проявили се на Гарнизонното стрелбище в София. Молбата на Вапцаров за помилване е представена на Борис III, но бива отклонена.

През 1947 г. посмъртно бива обявен за член на съюза на българските писатели. А през 1952 г. е удостоен посмъртно с наградата на Световния съвет за мир.

Яна Михова и Валери Валериев

Творчеството на Вапцаров

Анна Иванова

Никола Вапцаров е един от най-големите български поети, които вярват в доброто у човека. Поезията му прелива от вяра и любов към хората и към бъдещия справедлив живот.

Вапцаров публикува във вестниците „Кормило“ (1936), „Нова камбана“ (1937) и др. През 1937 със сти-хотворението си „Романтика“ печели конкурса на сп. „Летец“ за произведение на въздухоплавателна тема. Радиодрамата му „Бент“, написана специално за конкурса на Радио София, печели втора награда, като първа не е присъдена. През този период, 1936 – 1939, са написани почти всички онези стихотворения, които влизат в първата му и единствена стихосбирка „Моторни песни“ (1940), подписана с името Никола Йонков.

През 1941 г. е поканен за главен редактор на „Литературен критик“, малко безлично литературно издание, и той успява за няколко броя да го изправи на крака.

Творчество на Вапцаров е предимно със социална и хуманна тематика. Той пише в различни жанрове – пътеписи, разкази, произведения за деца, критическите текстове, публикувани в пресата, отличаващи се с точна и стегната преценка, рецензия за книгата на Н. Марангозов. Но поезията е тази, която разкрива в дълбочина таланта на Вапцаров.

За да излезе стихосбирката „Моторни песни“, Вапцаров сам заплаща разходите по нея. Голяма част от тиража е подарявана на приятели или прасчана на писатели и работнически организации. Корицата е на Борис Ангелушев, избрана след приятелски [...]

Продължава на стр. 3

Творчеството на Вапцаров

Продължава от стр. 2

[...] „конкурс“ измежду четирима художници. Стихотворенията са разделени на четири цикъла – „Песни за човека“, „Песни за родината“, „Песни“ и „Песни за една страна“. Началното стихотворение „Вяра“ е написано специално, наместо въведение. Книгата е добре обмислена в своята цялост, изключително зряла, различава се значително от дебютните стихосбирки на негови съвременници. Новите усети на епохата за всеприсъствието на индивида във всички точки на света, за приближаването на този свят с една нова динамика, сложният диалог между човека и машината – са все теми, които Вапцаров ще развива и задълбочава в следващите си стихове.

Стихотворенията, писани след излизането на „Моторни песни“ – „Анени“, „Кино“, „Хроника“, „История“ – започват големия разговор за мястото на човека в един тревожен свят, който никога вече няма да бъде същият.

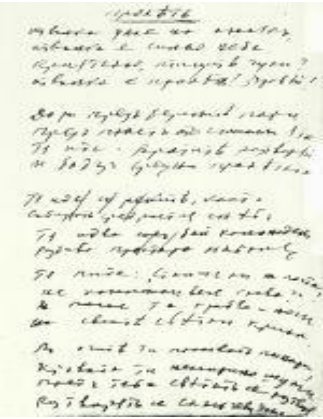
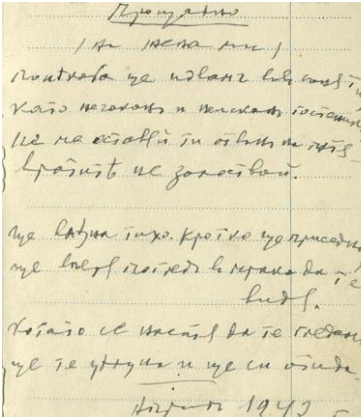
Най-силно и кондензиращо въздействията на Вапцаровата поезия е стихотворението „История“. Цялото противоречие на света и идеологиите са вплетени тук и изправени срещу най-важния въпрос – какво се случва с човека и неговата „мъка не-написана“. Екзистенциаланата лична и колективна самота, указана в стихотворението, което предвижда едно бъдеще без усет за простата човешка драма, с поети, улисани „във темпове и във агитки“.

Зад решетките в затвора Вапцаров възстановява по памет и записва в тефтера си новите си стихотворения, останали вън от книгата му. Написва стихотворението „Прощално“ и първата строфа от „Предсмъртно“. По това време майка му търси среща с цар Борис III, праща молба за помилване, но без резултат.

Няколко часа по-късно той дописва втората строфа на стихотворението „Предсмъртно“.

Четенето на Никола Вапцаров в широкия контекст на случващото се в света и световната литература на 30-те – 40-те години на XX век ни дава представа за универсалното звучене на неговата поезия.

Стихотворенията му са преведени на повече от 40 езика. Носител е на Почетната световна награда за мир, дадена му посмъртно през 1953.

Критиката за Вапцаров

Яна Михова

Критическото признание за Вапцаровите „Моторни песни“ (1940) така и не идва приживе, ако не се броят няколкото малки отзива и бележки предимно в провинциални или специализирани технически вестници, писани от приятели и колеги и често пъти неразбиращи поетиката му. Нито една рецензия не се появява в централния литературен печат. Дори сериозната лява критика по онова време не може да разпознае в своя съмишленик големия поет. Трийсетгодишният Вапцаров преживява дълбоко в себе си това, както може да се види от писмата до майка му.

Посмъртно (1947) бива обявен за член на съюза на българските писатели. Носител е на Почетната световна награда за мир (1953). А стихотворенията му са преведени на повече от 40 езика.

Кольо често изниква в спомена ми, без нарочна покана и без пиедестал. Идва си такъв, какъвто беше някога, с бежовия шлифер, твърде дълъг, както се носеха тогава, с вратовръзката, небрежно вързана в широк възел, и с малко отпуснатата люшкаца се походка на бивш моряк. Пътем казано, той съвсем не се нуждае от пиедестал, понеже бе твърде висок – и на ръст, и в много други отношения, достатъчно висок, за да се открие сред околните и да го видиш отдалече. Не си представяйте обаче, че се движеше като тия изтънчени бабаити, които цял живот играят ролята на Гъливер сред лилипутите. Напротив, и когато вървеше, и когато седеше, бе често леко приведен, сякаш искаше не да подчертае, а да скъси дистанцията между себе си и другите.

Богомил Райнов

Аз поне не познавам друга поезия, която да излъчва такава силна топлина, човечност, близост и честност, поезия, която да е толкова убедителна в изискванията си хуманна справедливост и мир, каквато е поезията на Вапцаров. И колко вяра в поета и в неговото бъдеще, колко копнеж за живот изразява и предава тази поезия, така проста, скромна и непосредствена като слово, поезия, която не приема красивите думи и натруфеността.

Арис Диктеос

Никола Йонков Вапцаров винаги е бил проблематичен поет. Той създава лирика, която определено се самовъзприема като остро диалогична, храбро търсеца спора и стремяща се да въвлече в него максимален брой хора, защото става въпрос за най-съществените неща от живота на всеки. Той е за изкуство, което е максимално естествено, което поправя живота и поема риска да бъде поправяно от живота. Поезията му се основава върху оспорването и няма нищо чудно, че предполага оспорване. Това означава, че е жива, че пречи на нещо, на някого. Ето защо, въпреки че е срамно, не е странно случилото и случващото се с тълкуването на Вапцаров. (Уайлд: “В миналото канонизирахме героите си, днес ги вулгаризираме”). В този смисъл той и днес е жив поет, творбите му не са покрити от христоматийния гланц и това се осъзнава от всеки, който ги открива или се връща отново към тях.

Г. Господинов

Всяка от класните стаи има мултимедия и различни по вид интерактивни дъски. В стола на училището има кухня, в която всекидневно се приготвя тристепенно меню по избор или се предлага храна от лицензиран доставчик. Има и лафка, предоставяща алтернатива за имащите различен вкус.

В момента се обзавежда нов STEM център – голяма стъпка към кариерното ориентирание на учениците в професии, основани на STEM дисциплини. Очакването е то от своя страна да доведе до повишаване качеството на образование чрез внедряване на съвременни методи на преподаване в училище.

Ателието по грънчарство е оборудвано с преса за източване на глината, грънчарско колело и пещ. Под вещото ръководство на своя учител и с безценните напътствия на гостуващи майстори на занаята учениците изработват различни съдове и накити, украсяват ги, изпичат ги и имат възможност да ги предложат на пазара, да ги подаряват като сувенири от училището или просто да усъвършенстват своята техника.

В кабинета по килимарство и бродерия има хоризонтални и вертикални станове, чекрък, чепкало, вретена, хурки. Учениците биха могли да работят с чиста вълна, оцветяват с естествени бои, които сами извличат, тъкат, предат и бродират.

В кухнята, оборудвана с всички съвременни електроуреди и съдове, учениците се учат на различни кулинарни умения.

Ежегодно в училището се провежда художествено-творческа дейност, която е в рамките на Националния ученически празник „За хляба наш...”.

Първо основно училище „Никола Й. Вапцаров“ днес

Елена Иванова и Мариан Николов

Целта на дейността е участниците не само да опознаят българските традиции и обичаи, но и да придобият умения и сръчности, които да прилагат в бъдеще.

Училището разполага и с 12 комплекта конструктори Лего за бъдещите инженери.

Към училището има ученически съвет, който поддържа жива летописната книга на училището. Тя съществува от 1973 година – годината на откриването на сграда, в която сега се помещава школото.

До 2020 година училището работи по 7 проекта по програмата Еразъм+. А към днешна дата – по нови три проекта – Transformation. КА 1, Erasmus +, с основна тема „Как да направите вашето училище по-дигитално”, „Дигитално училище – училище на бъдещето“ и „Роботи на бъдещето“.

Любопитни факти: На Никола Вапцаров са кръстени 20 читалища, 7 библиотеки, 2 музея, 1 културен център и 1 драматичен театър.

На 07.12.2021 г. учениците и учителите в Първо основно училище „Никола Й. Вапцаров“ – Берковица, празнуваха 112 г. от рождението на Вапцаров. Всяка година на този ден те свеждат чела за почит пред поета, написал „Песен за човека“ и сам изживял живота си като песен.

Тази година Ученическият съвет към училището обяви седмица за честването на патрона. Всички класове се включиха със свои проекти, рисунки, презентации и рецитали.

Първи клас започна своята подготовка за празника още в началото на седмицата, запознавайки се с живота и творчеството на именития поет. В деня на патронния празник те рецитираха стихове пред портрета на поета във фойейто на училището.

Втори клас изготвиха дигитална книжка със стихове на Вапцаров, рецитирани от учениците с плам.

Трети клас изготвиха табло и записаха клипчета със свой рецитал.

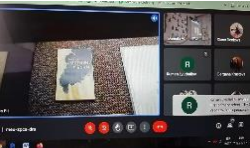
Учениците от четвърти клас потърсиха снимки и материали за живота на поета и направиха табло.

Честване на патронния празник на Първо основно училище

Давид Шиников и Симона Янакиева

Денят на патронния празник бе организиран и проведен в онлайн среда под мотото „За Вапцаров в спомени и стихове“. Госпожа Даниела Атанасова откри срещата като представи уредника на къща музей „Никола Вапцаров“ в Банско – Георги Пипов, който направи виртуална разходка из родния дом на поета.

Учениците от втори клас, които бяха присъствена форма на обучение, рецитираха стихове на Вапцаров. С голямо вълнение на подиума застанаха учениците от трети клас, както и по-големите ученици. Учениците от четвърти клас бяха подготвили видеа, в които рецитираха стихотворения. А учениците, които се бяха включили в общата среща от класните си стаи в Goofle Meet, рецитираха онлайн.

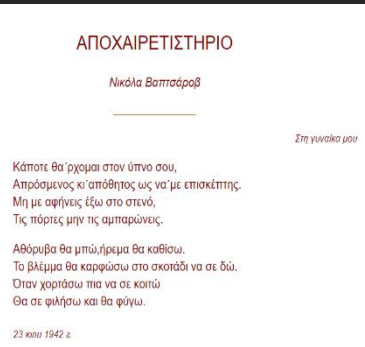

Преводи на Вапцаровата поезия

Цветомир Георгиев

Стихотворенията на Вапцаров са преведени на повече от 40 езика.

През 1968 г. излиза „миниаютурна книга“ „Вяра“ (издание на БАН) с преводи на стихотворението на 29 езика.

Fieramente agarrados estamos, a muerte luchamos. Sangra mi corazón, extenuada estás tú. ¿Entonces? Uno será abatido, uno será vencido y la vencida eres tú.

¿No lo crees? ¿No estás aterrada? Pero yo calculé cada jugada, acopíe el último coraje y serás la vencida, tú, enojada, sucia, iracunda vida.

Esto no empieza ahora, ¿verdad? Este duelo de antaño viene. Largos días llamea nuestro duelo. Cuerpo a cuerpo, día tras día. Jamás podré olvidar tu puño cruel y brutal.

Къща музей „Никола Вапцаров“ – град Банско

Ванеса Ангелова

Къща музей „Никола Вапцаров“ в Банско е родният дом на Никола Вапцаров. Разположен е в центъра на града, като е не само част от площадното оформление, но и един от символите на планинското селище.

Къщата функционира като музей от 1952 г., когато се поставя и началото на музейното дело в Банско. В подреждането на експозицията участва майката на поета – баба Елена. Тя и сестра му Райна са сред първите екскурзоводи. Оттогава, повече от 60 години, не спира потокът от хора, различни по възраст, занимание, националност, но обединени от желанието да се докоснат до живота на твореца, да се вдъхновят от поезията му и да се преклонят пред гения му.

Музеят разполага с три части: видеозала – „Поезията на Вапцаров“; видеозала в две помещения (40 места), където е представено и родословното дърво на поета и автентична етнографска експозиция. В къщата музей са изложени костюмът, ризата и часовникът, носени от Вапцаров преди разстрела. Показани са и копия от неговите ръкописи, първите публикации на неговите стихове, събрани по-късно в отделена стихосбирка.

Музеят е обединен в един комплекс с Дома на изкуствата и поезията. През изтеклите години музей е реконструиран и обновяван няколко пъти, за да се стигне до последната експозиция, реализирана през 1992 г.

Идейният проект е дело на режисьора Вълко Радев, а с изпълнението се заема водещи специалисти в тази област. Използвани са нетрадиционни за мемориален музей методи на поднасяне на информация. Включено е ефектно осветление и озвучаване.

Чрез специално подбрани видеофилми, посетителите имат възможност да добият по-пълна представа за Никола Вапцаров и неговото време.

Интервю на учениците от VII клас с Георги Пипов – уредник на къща музей „Никола Вапцаров“ в град Банско

Яна Михова: Защо решихте да работите в музей?

Георги Пипов: Защото завърших история и понеже съм от град Банско и има доста музеи и реших, че това ще бъде моето призвание.

ЯМ: Преди да станете уредник в музея, работели ли сте нещо друго?

ГП: Бях учител и след това станах екскурзовод в музея!

ЯМ: Ако можехте да се върнете назад във времето, какво бихте казали на себе си и какво бихте се посветвали тогава?

ГП: Ами въпросът е доста подходящ и интересен. Мисля, че бих постъпил пак по същия начин. А и историята ми е любим предмет, пак бих завършил история и пак бих работил в музея.

ЯМ: Днес бихте ли заменили Вашата професия с друга и ако да – с каква?

ГП: Работил съм и като учител. Това всъщност е много хубава професия и ми харесваше много, но наистина в професията, която в момента работя, мисля, че бих останал цял живот!

ЯМ: Последен въпрос от мен: още от дете ли се запалихте по тази професия, знаехте ли че това ще работите?

ГП: Ами, не. Като всяко дете съм имал други мечти и интереси. Но с течение на времето и обстоятелствата – след като завърших история (това беше подготовката ми) естествено беше да започна да го работя!

Ивайло Харалампиев: Кое стихотворение на Никола Вапцаров харесвате най-много и защо?

ГП: Те са много. Даже на времето имаше такива рецитали – ходели сме, рецитирали сме много стихотворения на Вапцаров. Може би „Пролет“ защото е по-лирично, по-нежно и също така „Прощално“. Това са двете стихотворения, които наистина са най-добрите на Вапцаров!

ИХ: Откривате ли творец, писател наподобявал творчеството на Вапцаров към днешна дата?

ГП: Може би да кажем в Банско има две-три момчета, които пишат много хубави стихове. Но предполагам, че втори като Вапцаров едва ли ще се роди някога. Надявам се младото поколение да се стреми да достигне поне до някаква степен творчеството на Вапцаров. За себе си лично не съм открил такъв творец, но най-вероятно има!

ИХ: От колко години работите в музея?

ГП: От 1995 година (27 години).

ИХ: Има ли голяма посещаемост?

ГП: Да, има. За сега, с тази обстановка, малко намаляха. Но лятото специално, когато беше по-свободно имашме много. Но с годините не сме имали ден, в който да няма голямо посещение. Нашият град е известен курорт, имаме доста музеи, които са в добро състояние, и има доста голямо посещение.

ИХ: Последен въпрос от мен. След години ще има ли писател като Вапцаров?

ГП: Е надявам се, някои от вас да станат поне малко известни като Вапцаров.

Михаела Захариева: С какво Вапцаров остава жив днес?

ГП: С неговата поезия. Може би, както вашия приятел каза, и след 20 години ще има хора, които ще се интересуват от училищата Вапцаров. Тук в музея имаме една снимка негова, която е превърната във висш символ, който ни казва, че човек физически може да бъде унищожен, може да бъде разстрелян, но неговата поезия остава вечна. Предполагам, че наистина ще стане така.

МЗ: Кое е първото стихотворение, което сте научили на Вапцаров?

ГП: Ами, предполагам „Вяра“. Сега не мога да се върна в детските спомени, но най-вероятно е „Вяра“. То беше много актуално по наше време, много се изучаваше, даже 90% от хората, които са се запознавали с творчеството на Вапцаров. Първото стихотворение, което са учили е точно „Вяра“.

Вапцаров и музиката

Йорданка Русимова

Никола Йонков Вапцаров е роден и израснал в средата на бански родолюбци. Баща му Йонко Вапцаров участва в българското националноосвободително движение в Македония и активно работи за утвърждаване на българщината. В годините прекарани във Банско и по време на обучението си във Варна, а също и след това Вапцаров проявява българското си национално самосъзнание. Това неизменно се свързва и с българската народна песен от Пиринския край. Тя съпътства поета от рождението му.

Една от любимите му народни песни е „**Ой я га видиш**“.

Вапцаров е свързан с българската музика и в друг аспект. По текст на неговите творби са създадени много образци в жанра песен.

Димитър Янев – композитор, певец и текстописец от Благоевград, пише музика на песни по стихове на Вапцаров в народен дух. Такива са „Хайдушка“ и „Имам си Родина“.

Една от най-известните песни, запазена във фонда на БНР е „Пролет“ по музика на композитора Йосиф Цанков, аранжирент на Георги Робев. Песента е изпълнена първоначално от певицата Маргрет Николова, а по-късно и от Паша Христова, която взема трета награда в конкурс за песни.

Стихотворението „Прощално“ пък може да се чуе в изпълнение на Йорданка Христова, рок групата „Ренегат“, дори на турски език в изпълнение на групата “Yorum” /Йорум/.

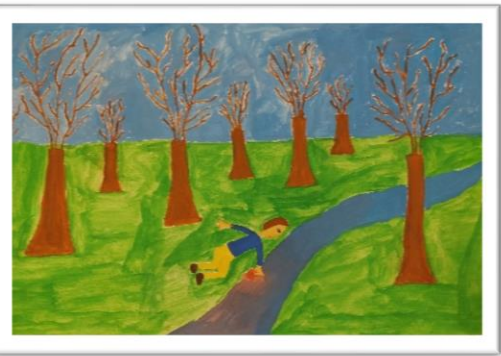
Илюстрации по Вапцарови стихове

Ванеса Стаменова

Във връзка с 80-годишнината от основаването на Първо основно училище „Никола Вапцаров“ – Берковица, и във връзка с патронния му празник – 7 декември, ученици от седми клас правиха илюстрации по стихове на Вапцаров. Те работиха в Къщата на изкуството в град Берковица. Там те четяха Вапцарови стихове, говориха за внушенията в тях, а след това обсъдиха своите идеи за илюстрации.

Направиха своя избор на техника и материали за работа и следвайки професионалните съвети на младата и талантилива художничка и архитект – Хриса Иванова, ръководител на ателието, в няколко последователни стъпки те направиха своите илюстрации.

Ивайло Харалампиев – „Песен“

Анна Иванова – „Завод“

Вероника Илиева – „Писмо“

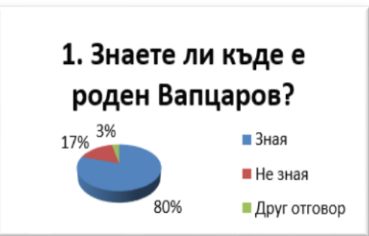
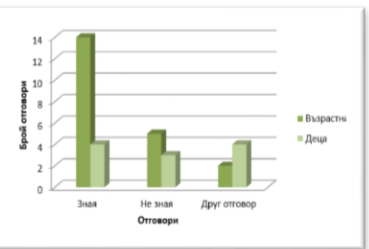

Ванеса Стаменова – „Машинист“

„Как оцелява Вапцаров днес?“ – анкета

Евелина Тодорова

По време на проектната седмица с глобална тема „Оцеляване“ седмокасниците си зададоха въпроса „Как оцелява Вапцаров днес?“. Една от задачите, които учениците си поставиха, бе да създадат анкета, чрез която да направят проучване сред ученици и възрастни дали и доколко познават човека и поета Вапцаров, доколко познават неговата поезия, знаят ли песни по негови стихове. Събраните отговори те обобщиха в таблица и представиха в диаграми.

Пролет

Музика: Йосиф Цанков

Изпълнява Паша Христова

Пролет моя, моя бяла пролет,
още неживяна, непразнувана,
само в зрачни сънища
сънувана,
как минаваш ниско над
тополите,
но не спираш тука своя полет.

Любимата песен на Вапцаров

Ой, я видиш темна ми мъгла
да мъгли, моме, да мъгли,
да мъгли, севдо голема.
Ай, да не речеш йе от Бога,
мъглата, моме, мъглата,
мъглата, севдо голема.
Ай, това си са моите таги,
от тебе, моме, по тебе,
по тебе, севдо голема.
Ой, я га видиш ситна ми роса,
да роси, моме, да роси,
да роси, севдо голема.
Ай, да не речеш йе от Бога,
росата, моме, росата,
росата, севдо голема.
Ай, това си са моите салзи,
по тебе, моме, по тебе,
по тебе, севдо голема.

Първо основно училище „Никола Й. Вапцаров“ – Училище на бъдещето

15 септември 2021 г.

Първи клас – спортни дейности

Коледен базар

Втори клас – проектна седмица „Оцеляване“

Трети клас – поклон пред паметника на Левски

Четвърти клас и час по БДП

Седми клас - ЧК

Петите класове и Добрите дела

Петите класове и „Оцеляването в мултикултурна среда“

Шести клас – рецитал по повод 144 години от освобождението на България

Седми клас – лабораторно упражнение по БЗО

Педагогическите специалисти на Първо основно училище „Никола Вапцаров“